

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH
z dnia 15 grudnia 2014 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Robert Staszewski
Sędziowie: r. pr. Krystyna Bąkowska
r. pr. Marek Sarnowski
Protokolant: apl. radc. Katarzyna Orleańska – Musiał

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Moniki Klonowskiej
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 listopada 2014 r., 12 listopada 2014 r., 15 grudnia 2014 r.
sprawy obwinionego radcy prawnego ze skargi
, obwinionego o to, że:

1. działając jako pełnomocnik w piśmie z dnia 25 stycznia 2013 r. oraz 12 lutego 2013 r. roku skierowanych do oraz do przekroczył granice określone przepisami prawa i rzeczowej potrzeby poprzez użycie sformułowań daleko wykraczających poza przyjęte standardy, które jednocześnie stanowią obrazę dla jak i osób fizycznych, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 roku, poz. 637 z późn. zmianami), w związku z art. 6, art. 27 ust. 3 i 6 oraz art. 30 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.
2. Jako radca prawny w dniu złożenia skargi tj. 14 marca 2014 r. przez , prowadził działalność zawodową w formie spółki kapitałowej , tj. popełnienia przewinienie dyscyplinarnego z art. 64 ust 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych tekst jednolity Dz.U. 2014, poz. 637 z późn. zm. W związku z art. 8 ust 1 i 2 ww. ustawy i art. 6 ust 1 i 2, art 27 ust 3 i 6 oraz art. 30 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

ORZEKA

1. W zakresie zarzutu pierwszego na podstawie art. 17 pkt 6 Kodeksu postępowania karnego umarza postępowanie.
2. Uznaje r. pr. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu jak w pkt 2, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 roku, poz. 637 z późn. zmianami), wymierza mu karę upomnienia.
3. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych obciąża r. pr. kosztami postępowania w kwocie 1196,20 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych

OSD 46/14

Uzasadnienie

W dniu 14 marca 2013 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych wpłynęła skarga [REDAKTURA] na działania radcy prawnego [REDAKTURA] wpisanego na listę radców prawnych w OIRP [REDAKTURA] pod nr WR1966. W uzasadnieniu swojej skargi [REDAKTURA] podał, iż [REDAKTURA] powołując się na umocowanie do działania w imieniu w/w spółki (nie załączając pełnomocnictwa) używając tytułu zawodowego radcy i działając pod firmą [REDAKTURA] żądał [REDAKTURA] odszkodowania w wysokości 18.280 zł za jego zdaniem bezprawne i samowolne działania [REDAKTURA]. Nadto skarżący podniósł, iż radca prawny [REDAKTURA] formułując pod adresem [REDAKTURA] oczywiście nieprawdziwe zarzuty, nadużył wolności słowa godząc w dobre imię zarówno [REDAKTURA], a tym samym naruszył zasady etyki radcy prawnego”.

W dalszej części uzasadnienia [REDAKTURA] zarzucił zawinione nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego, w szczególności poprzez naruszenie art.8 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych „, tj.wykonywanie zawodu w ramach spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, której wyłącznym przedmiotem działalności nie jest świadczenie pomocy prawnej (...) w drugim pkt.2 skarżący zarzucił „działanie sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim i zasadami etyki radcy prawnego, a w szczególności naruszenie art.3 ust.2 i art. 27 ust.1 u.r.p. oraz art.1,6,11,27 ust.3 i 6 oraz 30 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (...) .Do skargi skarżący załączył m.in.potwierdzone za zgodność z oryginałem

- 1) przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 25.01.2013 r.skierowane do [REDAKTURA] [REDAKTURA] podpisane przez r.pr. [REDAKTURA] k.4-7,
- 2) przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 25.01.2013 r.skierowane do [REDAKTURA] na adres [REDAKTURA] podpisane przez r.pr. [REDAKTURA] wraz z z.p.o., k.8- 11,
- 3) przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 25.01.2013 r. skierowane do [REDAKTURA] na adres [REDAKTURA] podpisane przez r.pr. [REDAKTURA] k12 -15,
- 4) pismo [REDAKTURA] z dnia 1.02.2013 r. skierowane do [REDAKTURA] (znak:335000-UDZR-9275-20/13/IK) wraz z z.p.o.k-16-17 ,
- 5) pismo skierowane do [REDAKTURA] z dnia 12.02.2013 r. (znak:335000-UDZR-9275-20/13/IK) wraz z z.p.o.k.18-19,
- 6) pismo skierowane do [REDAKTURA] z dnia 12.02.2013 r (znak:335000-UDZR-9275-20/13/IK) wraz z z.p.o.k.20-21,
- 7) pismo skierowane do [REDAKTURA] z dnia 12.02.2013 r (znak:335000-UDZR-9275-20/13/IK) wraz z z.p.o.k.22-23,
- 8) wydruk KRS spółki [REDAKTURA] na dzień 20.02.2013 –Nr KRS [REDAKTURA]

W dniu 23.03.2013 r. (podpis nieczytelny) został skierowany do [REDAKTURA] wniosek o udostępnienie danych adresowych pracowników [REDAKTURA]

25

W aktach znajduje się również dokument opinia prawna na temat niektórych konsekwencji prawnych dla Rzeczypospolitej Polskiej wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w połączonych sprawach C-213/11, C-214/11 oraz C-217/11 k.28-52,

Postanowieniem z dnia 15.10.2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] wszczął dochodzenie w sprawie dopuszczenia się przewinienia dyscyplinarnego przez r.pr. [redacted]. W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, iż r.pr. [redacted] działający w imieniu spółki [redacted] skierował do [redacted] trzy pisma (przesądowe wezwania do zapłaty) zaadresowane imiennie na [redacted] domagając się od każdego z Nich zapłaty odszkodowania w wysokości 18.280,00 zł.

Postanowieniem z dnia 5.11.2013 r. Zastępca rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] postanowił przedstawić radcy prawnemu [redacted] zarzut polegający na tym, iż w swoich pismach z dnia 25.01.2013 r. i 12.02.2013 r. skierowanych do [redacted] oraz [redacted] [redacted] przekroczył granice określone przepisami prawa i rzeczowej potrzeby poprzez użycie określeń i sformułowań daleko wykraczających w przyjętych standardach tj. naruszenia art.27 ust.6 i art.30 KERP oraz zarzut prowadzenia działalności zawodowej w formie spółki kapitałowej pod firmą [redacted] jako sprzecznej art.8 ust.1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. W uzasadnieniu powyższego postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wywiódł, iż radca prawny [redacted] będąc pełnomocnikiem [redacted] kierował do [redacted] pisma będące reakcją na działania podejmowane przez [redacted] w ramach czynności służbowych. W pismach kierowanych imiennie do [redacted] wzywał do zapłaty odszkodowania i groził postępowaniem sądowym. Nadto zastępca rzecznika dyscyplinarnego wskazał, iż z odpisu „KRS dołączonego do skargi wynika wprost, iż r.pr. [redacted] jest współnikiem [redacted] i pełni funkcję prezesa zarządu”.

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2014 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego oddalił dowód z opinii biegłego językoznawcy jako nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności i w ocenie zastępcy rzecznika zmierza do przedłużenia postępowania.

Dowód: postanowienie zastępcy rzecznika dyscyplinarnego z dnia 21.08.2014 r.

Skarga [redacted] z dnia 14.03. wraz z załącznikami k.1-51,

W dniu 22.08.2014 r. zastępca rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [redacted] skierował wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [redacted] o to że:

I.1. w swoich pismach z dnia 25.01.2013 r. i 12.02.2013 r. skierowanych do [redacted] oraz do [redacted] pokrzywdzonych [redacted] przekroczył granice określone przepisami prawa i rzeczowej potrzeby poprzez użycie określeń, sformułowań daleko wykraczających w przyjętych standardach, które jednocześnie stanowią obrazę zarówno poszczególnych [redacted] jak i osób fizycznych.

I.2. jako radca prawny w dniu złożenia skargi, tj 14.03.2013 r. przez [redacted] prowadził działalność zawodową w formie spółki kapitałowej pod firmą [redacted] z siedzibą przy [redacted] tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art.64 ust.1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U.z 2014 poz.637 ze zm.) w zw.z art. 8 ust.1 i 2 w/w ustawy i art.6 ust. 1 i 2, art.27 ust.3 i 6 oraz art.30 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W dniu 5 listopada 2014 r. na rozprawie po przeprowadzeniu postępowania dowodowego tj. przesłuchania świadków [redacted] i złożeniu wyjaśnienia przez obwinionego r.pr. [redacted] Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w [redacted] zamknął przewód sądowy i odroczył ogłoszenie orzeczenia na dzień 12.11.2014 r. Na rozprawie w dniu 12.11.2014 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [redacted] postanowił otworzyć zamknięty przewód sądowy po odczytaniu treści wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i złożeniu wyjaśnień przez obwinionego OSD OIRP [redacted] zamknął przewód sądowy.

Ustalenia faktyczne

Ze zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów wynika, iż w dniu 28 stycznia 2013 r. [redacted] wpłynęły trzy pisma zatytułowane „przesądowe wezwania do zapłaty” podpisane przez r.pr. [redacted] -skierowane imiennie na nazwiska [redacted] wzywające do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia tego pisma kwoty 18.280,00 zł, która to kwota - według pełnomocnika- stanowi wartość szkody, którą wyrządził [redacted] „swoim bezprawnym działaniem przeprowadzonym dnia 24.01.2013 r. w [redacted] a także odsetek ustawowych liczonych od daty doręczenia (...) tego pisma do dnia zapłaty”. W odpowiedzi na przedmiotowe wezwanie [redacted] pismem z dnia 01.02.2013 r. poinformował r.pr. [redacted] iż kontrola podmiotu [redacted] została rozpoczęta zgodnie z art.36 ust.4 ustawy o Służbie Celnej (Dz.U. nr 168,poz.1323 ze zm) nadto dodał, iż funkcjonariusze prowadząc kontrolę działali zgodnie ze swoimi uprawnieniami jako funkcjonariusze działający w imieniu organu czyli [redacted]. W dniu 14.02.2013 r. wpłynęły do [redacted] trzy pisma podpisane przez r.pr. [redacted] stanowiące odpowiedź na pismo organu celnego w [redacted] z dnia 01.02.2013 r. Pismem z dnia 23.03.2013 r. pełnomocnik działający w imieniu firmy [redacted] skierował wniosek do [redacted] o udostępnienie danych adresowych funkcjonariuszy [redacted] które są niezbędne firmie [redacted] wskazania w pozwie o zapłatę. W odpowiedzi na powyższe pismo [redacted] pismem z dnia [redacted]

19.06.2013 r. () odmówił przekazania danych adresowych wymienionych funkcjonariuszy, w uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, iż złożony wniosek nie spełnia żadnej z przesłanek uzasadniających udostępnienie danych funkcjonariuszy

*Dowód: Skarga z dnia 14.03. wraz z załącznikami k.1-51,
Postanowienie o wszczęciu dochodzenia k.15.10.2013 k.55
Pismo z dnia 4.11.2013 k.61
potwierdzone za zgodność dokumenty :*

- 1) *przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 25.01.2013 r. skierowane do na adres podpisane przez r.pr. , wraz z z.p.o. k.4-7*
- 2) *przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 25.01.2013 r. skierowane do na adres podpisane przez r.pr. , wraz z z.p.o. k.8-11,*
- 3) *przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 25.01.2013 r. skierowane do na adres podpisane przez r.pr. , k.12-15,*
- 4) *pismo z dnia 1.02.2013 r. skierowane do (znak:335000-UDZR-9275-20/13/IK) wraz z z.p.o. k.16-17,*
- 5) *pismo skierowane do z dnia 12.02.2013 r. (znak:335000-UDZR-9275-20/13/IK) wraz z z.p.o. k.18-19,*
- 6) *pismo skierowane do z dnia 12.02.2013 r (znak:335000-UDZR-9275-20/13/IK) wraz z z.p.o.k.20-21,*
- 7) *pismo skierowane do z dnia 12.02.2013 r (znak:335000-UDZR-9275-20/13/IK) wraz z z.p.o. k.22-23,*
- 8) *pismo z dnia 19.06.2013 r. (znak:330000-
IKAW-111-90/2013/mg) k.*

W trakcie składania wyjaśnień w dniu 5 listopada 2013 r. w toku postępowania wyjaśniającego obwiniony potwierdził fakt wystąpienia do w o udostępnienie danych adresowych zeznając do protokołu, iż cyt. "uzasadnione jest przekonanie mojego klienta . z siedzibą w co do istnienia cywilnego roszczenia odszkodowawczego tej spółki względem osób fizycznych panów. (...). Roszczenie wywodzone jest z ich bezprawnych działań, które zrealizowali 24 stycznia 2013 w lokalu . Ponieważ nie dysponował adresami prywatnymi funkcjonariuszy dlatego wezwania do zapłaty skierował na adres urzędu celnego potwierdzając autorstwo tych pism. Nadto obwiniony wyjaśnił, iż zawód radcy prawnego wykonuje jako pracownik spółki , nie rozlicza się z klientami, rozliczeń dokonuje spółka, posiada połowę udziałów w spółce, w spółce pełni funkcje prezesa zarządu bez wynagrodzenia.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego k.74-76,

W dniu 5.03.2014 wpłynęło pismo obwinionego zawierające wnioski o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego językoznawcy celem dokonania oceny czy sporne wypowiedzi zawarte w pismach z dnia 25.01.2013 r. i 12.02.2013 stanowią obrazę poszczególnych

funkcjonariuszy [redacted] i dowód przesłuchania w charakterze świadków [redacted] [redacted] oraz [redacted]. Pismem z dnia 18.03.2014 r. zastępca rzecznika dyscyplinarnego skierował wniosek do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [redacted] o dokonanie czynności w drodze pomocy prawnej w celu przesłuchania funkcjonariuszy [redacted] tj. [redacted] oraz [redacted].

*Dowód: pismo obwinionego z dnia 5.03.2014 r. k.90
wniosek o dokonanie czynności w drodze pomocy prawnej z dnia 18.03.2014 r. k.102*

Przesłuchany w charakterze świadka [redacted] zeznał, iż zatrudniony jest w spółce [redacted] na podstawie umowy o pracę od października 2013 r. i w czasie gdy urząd celny przeprowadzał kontrolę w jednym z lokali użytkowych spółki położonych w [redacted] nie pracował w spółce, a o przebiegu kontroli ma wiedzę od prokurenta spółki [redacted]. Nadto dodał, że w dacie kierowania wezwań do zapłaty do funkcjonariuszy celnych przez radcę prawnego [redacted] jeszcze nie był pracownikiem spółki. Wezwania i korespondencja kierowana przez radcę prawnego do urzędów celnych jest uzgadniana z Zarządem spółki.

Przesłuchany w charakterze świadka [redacted] zeznał, iż udzielił radcy prawnemu [redacted] pełnomocnictwa „do reprezentowania jej we wszystkich czynnościach podejmowanych w związku z postępowaniem wszczętym przez urząd celny w [redacted]” nadto zeznał, iż obwiniony kierując wezwania do zapłaty „wykonywał ściśle moje polecenie.”(...) podkreślił, iż radca prawny działał ściśle według jego wskazówek.

*Dowód: zeznania świadka [redacted] k.121 odwrót,
zeznania świadka [redacted] k.122 odwrót,*

Przesłuchani w charakterze świadków funkcjonariusze [redacted] w [redacted] [redacted] zeznali, iż pamiętają czynności służbowe, które wykonywali na początku stycznia 2013 r. na terenie lokalu gastronomicznego [redacted] w [redacted]. Celem kontroli była „kontrola urządzeń służących do gier hazardowych” (vide zeznania świadka [redacted] k.109 odwrót). Czynności służbowe funkcjonariuszy [redacted] – w ich ocenie jak zeznali- były prowadzone „zgodnie z procedurami określonymi w art.36 ustawy o służbie celnej i zakończyły się zatrzymaniem urządzeń z uwagi na uzasadnione podejrzenie, iż „są to nielegalne urządzenia hazardowe (vide zeznania świadka [redacted] k.107 odwrót). Niedługo po tych czynnościach tj. w dniu 28.01.2013 r. wpłynęły do urzędu celnego trzy wezwania zaadresowane imiennie do funkcjonariuszy [redacted] wzywające do zapłaty kwoty 18.280,00 zł tytułem odszkodowania za straty jakie poniosła spółka [redacted]. W treści wezwania, którego autorem był obwiniony „została zamieszczona groźba, że w razie braku dobrowolnej zapłaty, zostanie (...) wytoczone cywilne postępowanie sądowe o zapłatę” (vide zeznania świadka [redacted]). Po zakończonej kontroli do [redacted] wpłynęło kolejne pismo podpisane przez obwinionego w którym w ocenie świadków znalazły się zwroty i słowa, które naruszały powagę Urzędu [redacted] i ich jako funkcjonariuszy. Były tam np. stwierdzenia zarzucające funkcjonariuszom „indolencję intelektualną”. Funkcjonariusze zeznając jako

świadkowie podali, iż czuli się dotknięci, obrażeni tym sformułowaniem „gdyż wszystkie czynności zostały wykonane zgodnie z prawem” i działali w ich trakcie z upoważnienia organu [REDAKTURA] (vide zeznania świadka [REDAKTURA]) i Naczelnik [REDAKTURA] zatwierdził czynności funkcjonariuszy [REDAKTURA]

*Dowód: zeznania świadka [REDAKTURA] k.109 odwrót, k.191
zeznania świadka [REDAKTURA] k.116 odwrót, k.193,194
zeznania świadka [REDAKTURA] k.107 odwrót, k.192,*

Obwiniony r.pr. [REDAKTURA] nie przyznał się do zarzucanych czynów wyjaśniając, iż jego określenia były adekwatne do sytuacji stwierdzając nadto, iż „ocena działania funkcjonariuszy celnych jakich dokonaliśmy razem ze spółką była trafna” a jego działania nie naruszyły zasad etyki obowiązujących radcę prawnego i nie stanowiły jakiegokolwiek deliktu dyscyplinarnego. Odnośnie drugiego zarzutu obwiniony wyjaśnił, iż nie zaprzecza, że był przez pewien czas prezesem zarządu spółki w [REDAKTURA]. Z funkcji Prezesa obwiniony zrezygnował z końcem 2012 r. i pozostał pracownikiem etatowym. Nadto wyjaśnił, iż nie pobierał jakiegokolwiek wynagrodzenia w związku ze sprawowaniem funkcji w zarządzie Spółki i nie uczestniczył w zarządzaniu spółką [REDAKTURA]. Obwiniony na rozprawie w dniu 15.12.2014 r. złożył niżej wymienione jako dowody dokumenty

*Dowód: 1) wyjaśnienia obwinionego k.74-76, k.214-220,
2) wydruk z Rejestru Przedsiębiorców [REDAKTURA] dnia 15.12.2014 k.223-225,
3) kopia pisma związku Zawodowego [REDAKTURA] z dnia 27.10.2014 k.226-228
4) kopia komunikatu do funkcjonariuszy [REDAKTURA] z dnia 27.10.2014 r. k.229-231
5) potwierdzona za zgodność kopia pisma Ministerstwa Finansów Departament Służby Celnej dnia 3.09.2014 r k.233-234
6) potwierdzona kopia pisma Ministerstwa Finansów Departament Służby Celnej dnia 7.10.2014 r. k.235-236
7) potwierdzona kopia pisma z dnia 10.11.2014 k.237-238, pełnomocnictwa k.239-, kopia dowodu uiszczenia opłaty skarbowej k.240, potwierdzona kopia pisma k.241-244,
8) potwierdzona kopia pisma z dnia 20.10.2014 r.k.245,
9) potwierdzona kopia pisma z dnia 20.10.2014 r.k.246
10) potwierdzona kopia pisma z dnia 30.09.2014 r.k.247,
11) potwierdzona umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 01.10.2012 r.k.221,*

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [REDAKTURA] zważył co następuje:

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego tj.analizie materiału dowodowego, przesłuchania strony obwinionej oraz powołanych na te okoliczności świadków (w postępowaniu przed zastępcą rzecznika dyscyplinarnego), odnośnie zarzutu pierwszego na podstawie art. 17 pkt.6 kpk Okręgowy Sąd Dyscyplinarny umorzył postępowanie karne.

Zgodnie bowiem z art. 70. 1. Ustawy o radcach prawnych nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w wypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 - sześć miesięcy (t.j.Dz. U. z 2014.637ze zm. w brzmieniu

obowiązującym do dnia 24.12.2014 r.). Termin przedawnienia przewinienia dyscyplinarnego określony w art. 70 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych biegnie więc od dnia, w którym rzecznik po raz pierwszy powziął wiadomość o popełnieniu przewinienia przez określoną osobę.

Mając na uwadze ustalony w niniejszym postępowaniu stan prawny oraz zważywszy na ustalone w rozpoznawanej sprawie okoliczności faktyczne należy stwierdzić, że pierwszym pismem, które wpłynęło do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w dniu 14 marca 2013 r. (data prezentaty sekretariatu OIRP [REDAKTOWANE]) jest skarga złożona przez Naczelnika [REDAKTOWANE] zarzucająca radcy prawnemu [REDAKTOWANE] dopuszczenia się wobec urzędu i zatrudnionych funkcjonariuszy naruszenia zasad etyki zawodowej radcy prawnego. Na tej podstawie zastępca rzecznika dyscyplinarnego postanowieniem z dnia 15.10.2013 r. r. wszczął dochodzenie w niniejszej sprawie, o czym też powiadomił radcę prawnego [REDAKTOWANE], który po przedstawieniu mu zarzutów w dniu 5.11.2013 r. złożył pierwsze wyjaśnienia w sprawie. Oznacza to, że w rozpoznawanej sprawie formalne wszczęcie pierwszego etapu postępowania dyscyplinarnego, czyli wszczęcie postępowania wyjaśniającego nastąpiło w dniu 15.10.2013 r.

Przyjmując datę 12.02.2013 r. jako datę ostatniego zachowania wchodzącego w skład czynu i datę 15.10.2013 r. dokonania przez rzecznika dyscyplinarnego pierwszej czynności tj. wszczęcia dochodzenia w sprawie - w ocenie Sądu - w świetle przywołanego wyżej art. 70 ust.1 ustawy o radcach w brzmieniu obowiązującym do dnia 24.12.2014 r. w zw.z art.17 pkt.6 kodeksu postępowania karnego doszło do naruszenia tego terminu, a jego przekroczenie powoduje bezskuteczność (niedopuszczalność lub nieważność) czynności podjętych przez rzecznika dyscyplinarnego do czego doszło w niniejszej sprawie. Termin wskazany przez ustawodawcę w art.70 ust.1 nie ma charakteru procesowego ani instrukcyjnego ale jest terminem zawitym zmierzającym do przyspieszenia biegu postępowania wyjaśniającego co sprzyjać powinno z kolei skutecznej realizacji celów samego postępowania dyscyplinarnego, zwłaszcza w tak istotnym zakresie dotyczącym zniewagi lub zniesławienia określonych podmiotów uczestników procesu którymi są strona, jej pełnomocnik czy też świadek.

Odnosnie zarzutu drugiego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt. 2 części dyspozytywnej wyroku i na podstawie art.65 ust.1 pkt.1 ustawy o radcach prawnych wymierzył mu karę upomnienia. Zebrany w sprawie materiał dowodowy, jak również ustalony na jego podstawie stan faktyczny, zdaniem sądu, niewątpliwie wskazuje, iż obwiniony popełnił przewinienie dyscyplinarne polegające na tym że wbrew dyspozycji art. 8 ustawy o radcach prawnych wykonywał zawód radcy prawnego w ramach spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, której wyłącznym przedmiotem działalności nie jest świadczenie tylko pomocy prawnej.

Z dopuszczonego jako dowód wydruku z Rejestru Przedsiębiorców KRS [REDAKTOWANE] stan z dnia 20.02.2013 r. wynika bezspornie, iż radca prawny [REDAKTOWANE] w dacie 20.02.2013 r. wchodził w skład organu spółki pełniąc funkcję Prezesa Zarządu. Fakt ten obwiniony potwierdził składając wyjaśnienia w trakcie rozprawy w dniu 15.12.2014 r. oświadczając do protokołu cyt. "Była to niefortunna sytuacja (...) Faktycznie zdarzył się taki okres 2-3 miesiące, kiedy byłem prezesem. Wyrażam skruchę. Sytuacja ta była wynikiem mojego niedopatrzenia."

Art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.Dz. U. 2014 poz.637 ze zm.) określa prawnie dopuszczalne formy, w jakich może być wykonywany zawód radcy

prawnego, a mianowicie: w ramach stosunku pracy, na podstawie umowy cywilnoprawnej, w kancelarii radcy prawnego oraz w spółce jawnej lub cywilnej z wyłącznym udziałem radców prawnych lub radców prawnych i adwokatów, względnie w spółce komandytowej, w której komandytariuszami są wyłącznie radcowie prawni lub radcowie prawni i adwokaci, przy czym **wyłącznym przedmiotem działalności takich spółek jest świadczenie pomocy prawnej** - ustawa nie dopuszcza jakichkolwiek wyjątków (Postanowienie SN z dnia 27.11.1998 r –I PZ 55/98)

W świetle przytoczonych wyżej wyjaśnień obwinionego wskazać należy, iż radcę prawnego obowiązuje szczególna staranność i skrupulatność w prowadzeniu spraw. Radca prawny wykonując zawód zaufania publicznego podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego jak i za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki zawodowej radcy prawnego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że obwiniony swoim postępowaniem popełnił przewinienie dyscyplinarne poprzez naruszenie art.6 ust.1 i 2, art.27 ust.3 i 6 oraz art.30 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

Uznając obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [redacted] wymierzył obwinionemu na podstawie art.65 ust.1 pkt.1 ustawy o radcach prawnych karę upomnienia Sąd zastosował najniższą z przewidzianych ustawą kar biorąc pod uwagę, że obwiniony nie był dotychczas karany za przewinienia dyscyplinarne, wyraził skruchę a orzeczona kara jest współmierna do stopnia zawinienia. Nadto Sąd wziął pod uwagę, przy wymierzeniu kary iż obwiniony jako doświadczony radca prawny zrozumiał swój błąd ustępując z funkcji prezesa, co potwierdza złożony na rozprawie w dniu 15.12.2014 r. KRS spółki [redacted] i w przyszłości nie popadnie w kolizję z zasadami etyki zawodowej.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto na podstawie art.70.6 ust.2 ustawy o radcach prawnych (zestawienie w aktach sprawy).

Orzeczenie niniejsze nie jest prawomocne. Od orzeczenia przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem tut.Sądu.